

ရွှေပဒေသာစာပေ

ကြည်နုဆွေ

အသံသြခွဲပျံ့ဟာ

အာချစ်
လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

အခန်း (၁)

"မုန်းတယ်"

နှင်းဆီဖူးလို ကတ္တီပါရောင်သမ်းကာ ရဲရဲနီစွေးသော သူမရဲ့ နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာက ညင်သာဖွဖွ ထိမိရုံလေး လှုပ်ရှားသွားပေမယ့် ထိုနှုတ်ခမ်းဆီမှ လွင့်စဉ်ကျလာသောအသံသည် သူ့ရင်သို့ အရှိန် အဟုန်ပြင်းစွာပင် ကြောက်မမန်းလိလိ လာရောက်ရိုက်ပုတ်သွား၏။

"ဝိုင်း ..."

တုန်ခါအက်ကွဲသောခေါ်သံပြုရင်း သူ့လက်နှစ်ဖက်က သူမ၏ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ခပ်တင်းတင်း ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်ကာ အကြမ်းပရမ်းဆောင့်ခါပစ်လိုက်တဲ့ အထိ သူမမျက်နှာက အကြောက်အရွံ့ တစ်စက်ကလေးမှ မရှိ၊ တင်းမာခက်ထန်နေတုန်းပင်။

မျက်နှာပေါ်ကို ကပိုကရီအုပ်ကွယ်ပြုတ်ကျလာသည့် ဆံနွယ်ရှည်တွေကို ဆတ်ခနဲ ခေါင်းမော့ သပ်တင်ရင်း ပြန်ကြည့်လာသော သူမ၏ မျက်ဝန်းတွေက သူကြိမ်ဖန်များစွာ ယစ်မူးပျော်ဝင်ခဲ့ဖူးသည့် ရွန်းလဲ့ရီဝေသော မျက်ဝန်းမျိုးမဟုတ်။ ရက်စက်ကောက်ကျစ်ခြင်းအပြည့် ထည့်သွင်းပြီး တဖြည်းဖြည်း မှေးကျဉ်းသွားပုံက သူနှလုံးသားကို အဆုံးစီရင်ပစ်လိုက်တော့မည်ဟု အသံတိတ် ကြိမ်းမောင်းသော အာဏာပါးကွက်သား၏ ကရုဏာမဲ့ခြင်းမျိုးတည်း။

"ဖယ် ... ငါ့ကိုလွှတ်စမ်း!"

ရင့်သီးကြမ်းတမ်းသည့်စကားနှင့်အတူ ပခုံးပေါ်မှ သူ့လက်တစ်စုံကို ရုတ်တရက်ဖယ်ခွာချ ရင်း အသက်ကိုပြင်းပြင်းရှူသည်။

ကြောက်မက်ဖွယ် ပြတ်သားမာကျောရဲသော သူမမျက်နှာမှာ ညှို့ငင် ဖြားယောင်းခြင်း၊ လွမ်းဆွတ်တမ်းမက်ခြင်းတို့ ဘာမှ ရှာမရတော့။

မနေ့တစ်နေ့ကအထိ သူ့ရင်ခွင်မှာ နူးညံ့ပျောင်းနွဲ့စွာ ခိုဝင်မှီတွယ်ခဲ့ သောသူမသည် မယုံနိုင် စရာကောင်းလောက်အောင်ပင် သရဲသဘက်ပူး သလို ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်နေသည်။

လွန်ခဲ့သော နာရီဝက်ခန့်က သူ့ထံသို့ ဖုန်းဆက်ခဲ့သော သူမအသံမှာ အေးစက်စက် ထုံပေပေ ဖြစ်နေသည် မှ လွဲ၍ ချိုကြည်သာယာနေတုန်း။ သူ့ရင်ကို ထိခတ်လှုပ်ရှားအောင် ညှို့မြှူနိုင်တုန်းပင် ရှိသေးသည်။ ယခု တော့ဖြင့် ...

အံ့ဩကြေကွဲခြင်း၊ မယုံကြည်နိုင်ခြင်းတို့ ပြည့်သိပ်စီရီနေသော သူ့မျက်နှာကို တစ်စုံစီမံ အရသာခံကြည့်လျှက်ရှိသောသူမဟာ အဘယ်သို့ သောမိန်းမနည်း။

"သေချာနားထောင်စမ်း! စူးနစ်၊ နင့်ကိုငါ ဘယ်တုန်းကမှ လက်ထပ်ဖို့ မစဉ်းစားခဲ့ဘူး၊ ချစ်နေတုန်းခဏပဲ ရင်ထဲထည့်ခဲ့တာ။ ဘဝတစ်သက် စာရွေးချယ်ဖို့ စားရင်ထဲတောင် မရှိဘူး။ ငါ့ဘဝကို တိုးတက်မြင့်မားအောင် လုပ်မပေးနိုင်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို အသည်းပေါက်အောင် ချစ်နေပါစေ ဘယ်တော့မှ မယူဘူး။ အဲဒါ နင့်အချစ်ကို လက်မခံ ခင်ကတည်းက ငါ့ကိုယ်တိုင် ချမှတ် ခဲ့တဲ့ ဥပဒေ၊ အမြဲတမ်းအတွက် သံန္နိဋ္ဌာန်ပဲ"

ဒေါ်မာန်အပြည့်နှင့် ရေရွတ်သွားသော သူမစကားလုံးတွေက သူ့ရင်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆောင့်ခါရိုက်ပုတ်သွားကြသော်လည်း ရုတ်တရက် နာကျင်ခါးသက်သွားဖို့ မေ့လျော့စွာပင် မင်တက် အံ့ဩနေမိသည်။

"ဝိုင်း မင်းဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ မင်းကိုယ်တိုင်ပြောနေတာမှ ဟုတ်ရဲ့ လားဟင်၊ မင်းခန္ဓာ ကိုယ်ထဲမှာ မိစ္ဆာတစ်ကောင်ကောင် ဝင်ပူးနေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်"

ပြာအက်ရှုတသော သူမစကားသံအဆုံး သူမ၏ နှုတ်ခမ်းအစုံက ဆတ်ခနဲ ကော့ညွတ်သွား လျှက် နာကြည်းသောမဲ့ပြီးတစ်ခုကို ရုတ်ချည်းဖန်ဆင်းကာ ...

"ဒါအိပ်မက် မဟုတ်ဘူး စူးနစ်၊ ဒီနေ့ဒီအချိန်မှာ ဒီလိုစကားတွေပြောဖို့ ကြိုးစားခဲ့ရတာ၊ ရင်းနှီးပေးဆပ်ခဲ့ရတာတွေ အများကြီးပဲ။ နှစ်နှစ်ဆိုတဲ့ အချိန်ကာလအတွင်း ရင်ထဲမှာ သိုဝှက် သိမ်းဆည်းလာသမျှ အငြိုးအတေးတွေကို ဖွင့်အံ့ချလိုက်ရလို့ ငါ့ရင်ထဲမှာ ပေါ့သွားပြီ။ နင်နဲ့ ငါလမ်းခွဲကြစို့"

အဘယ်မျှ ထက်ရှုပြတ်သားသည့်စကားပါလိမ့်။ သူနှင့်လက်တွဲခဲ့သော ကာလတစ်လျှောက် လုံး ဤမိန်းမသည် လမ်းခွဲစို့ဟူသောစကားကို ပြောဖို့ ဝေးစွာ မုန်းတယ်ဟူသောဝါကျကိုပင် အပြောင် အပြက်သဘောဖြင့် ရေရွတ်မြည်တမ်းခြင်း မရှိခဲ့။

ရှင်းရှင်းပြောရလျှင် သူမသည် တင်းကျပ်စွာစေ့ပိတ်ထားသော စူးနစ်၏ နှလုံးသားတံခါးကို ဦးစွာတီးခေါက်ချဉ်းကပ်ခဲ့သူတည်း။

"ရှင့်ကို ဝိုင်းသိပ်ချစ်တယ် စူးနစ်၊ မာနဆိုတဲ့ အရှိန်နဲ့ စူးလက်တောက်ပနေတဲ့ ရှင့်မျက်လုံး တွေကို သိပ်ချစ်တယ်၊ အတ္တရောင်ခပ်ပါးပါးသမ်းတဲ့ ရှင့်ရဲ့ နီမြန်းမြန်းနှုတ်ခမ်းတွေကိုလည်း

သိပ်ချစ် တယ်။ တစ်လောကလုံးကို အလိုမကျသလို တွန့်ချိုးမှုန်ကုပ်
ထားတဲ့ ရှင့်မျက်ခုံးတွေကိုလည်း ချစ်တယ်။ ယုတ်စွအဆုံး
ရှင်ဒေါသတကြီး ပေါက်ကွဲဆဲရေးတတ်တဲ့ အသံကိုတောင် မြတ်မြတ်နိုး
နိုး ချစ်တယ်။ အဲလို သွေးဆူရိုင်းပျတဲ့ ယောက်ျားမျိုး တစ်ခါမှ မမြင်ဖူး
ဘူး၊ ရှင့်ကိုတော့ ဝိုင်း သိပ်ချစ်မိ တယ်"

ထိုမျှအစွန်းရောက်အောင် စုံမက်မြတ်နိုးစွာချစ်နိုင်ခဲ့သော သူမသည်
စူးနစ်အား ဘယ်တော့မှ ရက်စက်သွေးအေးစွာ ဖြတ်တောက်ကျောခိုင်း
သွားလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု အားလုံးက ယုံကြည်နေချိန် တွင် သူမ၏
အစိမ်းလတ်လတ် ရင်ခွဲသွားပုံက အလွန်တရာ သွေးပျက်ချောက်ချားဖွ
ယ် ကောင်းလှ ၏။

ဝိုင်းသည် သူ့ကို မျက်နှာချင်းဆိုင် အနေအထားမှာ ပင် ရဲဝံ့စွာ
စိန်ခေါ်ထိုးသတ်ခဲ့လေပြီ။ နောက်ကျောကို ဓားနဲ့ ထိုးခြင်းထက် ခံရဆိုး
၏။

ဘယ်တုန်းကမှ မမျှော်လင့်ခဲ့သော အခြေအနေမို့ သူ့မျက်နှာက သွေး
ဆုတ်ဖြူလျော်လျက် ရှိကာ အခါများ စွာ တွန်းကန်ပေါက်ကွဲဖူးသော
ဒေါသက ဘယ်ချောင်ဘယ်ကြားမှာ ငြိမ်သက် ငဲ့လျှိုး နေမှန်းမသိ။

သူသတိမထားမိခင်မှာ ပင် မျက်ရည်တစ်စက သူ့ပါးပေါ်
ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဖြတ်စီးသွားသည် ။ သူ အထိတ်တလန့် ပွတ်သုတ်ရင်းနှ
င့် တဆတ်ဆတ်တုန်နေသောလက်ကို ရူးသွပ်ကြေကွဲစွာ ပြန်ကြည့်မိ၏။

သူမထံမှ ခပ်အက်အက်လှောင်ရယ်သံကို ကြားလိုက်ရသည် ။ ခဏ
သူ၏ ရင်ခွင်တစ်ခုလုံး စုတ်ပြတ်သက်သွားသယောင်ပင် ခံစားလိုက်ရ
လေသည် ။

မည်သို့သောစကားလုံးမျိုးကိုရွေးချယ်ပြီး သူမကို တုံ့ပြန်ချေပရမှန်း

မသိတော့သဖြင့် ကန်ဘောင်ပေါ်မှာ ခုံတန်းလျားကိုသာ သူ စိတ်ရှိလက် ရှိထိုးနှက်ပစ်လိုက်မိသည်။ ။

ဝိုင်း၏ ရယ်သံက စိတ်ချောက်ချားဖွယ် ခပ်သဲ့သဲ့ထွက်ပေါ်နေတုန်းပင်။

"မင်း ... သိပ်ရက်စက်တဲ့ မိန်းမ၊ သိပ်ကြောက်ဖို့ ကောင်းတဲ့ မိန်းမပဲ ဝိုင်း။ မင်း ငါ့ကို သေအောင် သတ်သွားစမ်း! သတ်လိုက်စမ်း!"

သူ့နှုတ်မှ သွေးရူးသွေးတန်းအော်ဟစ်လျှက်ရှိကာ ခုံကို လက်သီးနှင့် အဆက်မပြတ် ထိုးနှက် ပစ်ရင်း ပေါက်ကွဲနေမိ၏။

"နင့်အသက်ကိုသတ်ဖို့ မလိုပါဘူး။ ငါက နင့်မျှော်လင့်ချက်၊ နင့်မနက်ဖြန်ကို ကောင်းကောင်း သတ်နိုင်ခဲ့ပြီ။ အဲလိုရူးသွပ်ကြေကွဲပြလေလေ , ပိုပြီးကျေနပ်မိလေလေပဲ။ တစ်ချိန်က ခံပြင်းနာကြည်းခဲ့ရသမျှ အောက်ကျို့အရှုံးပေးရသမျှကို ကျေအောင် ပြန်ယူခဲ့နိုင်တဲ့ အတွက် ငါ့လုပ်ရပ်တွေကို ငါ ဘယ်တော့မှ နောင်တမရဘူး စူးနစ်။ အဲဒါကို နင်မှတ်ထား။"

ဝိုင်းသည် သွေးပျက်နာကျင်စွာ ယူကြိုးမရ ညည်းတွားရှိုက်ငင်လျက် ရှိသော စူးနစ်ကို တစ်ချက်မျှစေ့စေ့စူးစူးကြည့်ကာ ချာခနဲကျောခိုင်းလှည့်ထွက်သွားလေတော့သည်။ ။

ထိုအဖြစ်အပျက်သည် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ဝင်ခန်းမဟုတ်။ တစ်ခုသော ဒီဇင်ဘာမနက်ခင်းတွင် အင်းလျားကန်ဘောင်တစ်နေရာ၌ အမှန်တကယ် ဖြစ်ပွားခဲ့သော အငြိုးအမျက်တစ်ခု၏ နိဂုံး နှလုံးသားတစ်ခု၏ ဈာပနပင် ဖြစ်၏။

သူမသည် သူမ အလွန်တရာချစ်မြတ်နိုးခဲ့သော ယောက်ျားတစ်

ယောက်ကို လှပစွာပင် အသည်းခွဲသွားခဲ့သည် ။ ကလဲ့စားချေ
အနိုင်ပိုင်းပြီး ကျောခိုင်းထွက်ခွာသွားလေပြီ။ တကယ်တမ်း သူမ လိုချင်
သော အနိုင်လိုမှုအစစ်အမှန်ကို ရ,မရ သူမကိုယ်တိုင်သာ သိပေလိမ့်မ
ည်။

အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် သူမသည် ထိုယောက်ျားကို အသည်းခွဲရန်
အတွက် ရင်းခွဲရသော အရာမှာ သူမ၏ နှလုံးသားအစစ်အမှန်ဖြစ်နေ
သောကြောင့်တည်း။

အခန်း (၂)

ဂရေသည် မှန်ပြောင်းကို မျက်နှာရှေ့မှ ဆွဲယူဖယ်ချလျက် ငြိမ်သက်
တွေဝေနေမိ၏။ သူမ တစ်သက်တွင် ဤမျှလောက် ရင်နင့်ကြေကွဲဖွယ်
ကောင်းသော မြင်ကွင်းမျိုး မျက်ဝါးထင်ထင် မမြင် ခဲ့ဖူးချေ။

ပထမတော့ သူတို့ နှစ်ယောက် ခဏတဖြုတ် ရန်ဖြစ်
စိတ်ဆိုးကြခြင်းဟု သာ ထင်နေမိသည် ။

စိမ်းလန်းစိုပြည်ထဲတွင် စာရေးရန် အေးအေးလူလူရောက်ရှိနေခဲ့
သော ဂရေမှာ ဘာရယ် မဟုတ် ကန်ဘောင်ပေါ်မှ စုံတွဲတွေဆီ စပ်စပ်စု
စု သွားကြည့်မိရာမှ ချစ်သူနှစ်ယောက် လမ်းခွဲပြတ်စဲ ကြသောအဖြစ်အ
ပျက်ကို အသံမကြားရသော ရုပ်ရှင်ဇာတ်ဝင်ခန်းတစ်ခုလို အားကောင်း
သော မှန်ပြောင်းမှ တစ်ဆင့် တွေ့လိုက်ရခြင်းဖြစ်သည် ။

ထိုအဖြစ်အပျက်သည် ဂရေအတွက် ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်လာရန်
စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကုန်ကြမ်းတစ်ခုပင်။ ဒါပေမဲ့ သူမရင်ထဲ ဝမ်းမသာနိုင်
ပါ။

ထိုအဖြစ်အပျက်ထဲတွင် ကိုယ်တိုင်ပါဝင်နေရသလို တနင့်နင့် ရင်ဖို
လှိုက်မောကာ ကြေကြေ ကွဲကွဲပင် ခံစားလိုက်ရ၏။ ခုံတန်းလျားပေါ်တွ
င် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ထိုင်ကာ အသံတိတ် ရှိုက်ငင် လျက်ရှိသော သူ့မျ
က်နှာကို စေ့စေ့ငုငု မကြည့်ရက်လောက်အောင်ပင်

စိတ်ထိခိုက်လာမိသဖြင့် မှန်ပြောင်းဆီမှ အကြည့်တို့ ကို ခွာပစ်လိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ။

ဒါပေမဲ့ သူ့မျက်နှာကို တစ်နေရာမှာ မြင်ဖူးခဲ့သယောင်ရှိတာမို့ နောက်ထပ်ခုံတန်းလေးဆီ ပြန်အကြည့်မှာ တော့ ထိုနေရာလေးမှာ သူမရှိတော့။

ဂရေးရှိနေရာ စိမ်းလန်းစိုပြည်ဥယျာဉ်ထဲမှ ကန်ဘောင်တစ်လျှောက် မြင်နိုင်သမျှ နေရာတွေ အထိလိုက်ပြီး ချိန်ရွယ်ရှာဖွေပေမယ့် တီရှပ်အနီရဲရဲနှင့် ရေညှိရောင်မှိုင်းမှိုင်း ဂျင်း(န်)ပင်(န်)ကို ဝတ်ထားသော သူ့ကိုမတွေ့ရတော့ချေ။ သူ့ပုံစံက အများ သူငါတွေကြားမှာ မထင်မရှားပျောက်ကွယ် နေနိုင်သည့်ရုပ်မျိုးမဟုတ်။

အသားလတ်လတ် အရပ်မြင့်မြင့်နှင့် ခပ်တိုတိုထောင်ထောင် ညှပ်ထားသောဆံပင်တွေ ကြောင့် ရှင်းသန့်ရည်မွန်သောရုပ်သွင်က အထင်းသားပေါ်လွင်သည်။ ။ သူ့မျက်နှာက စင်းဖြောင့်သော နှာတံကြောင့် သွယ်တော့မယောင်ထင်ရပေမယ့် မေးရိုးကျတော့ ယောက်ျားပီသစွာ ခပ်ကားကား ရှိကာ သူ့နှုတ်ခမ်းတွေက ပါးပါးလျားလျားနှင့် ပန်းရောင်သမ်းချင်နေသည်။ ။

အထူးခြားဆုံးက ညာဘက်မျက်ခုံးအစပ်က ခပ်တင်းတင်းပေါ်နေသည့် မှဲ့ကလေး ဖြစ်၏။

ဂရေး သူ့ကိုကောင်းစွာရင်းနှီးဖူးသူလို ခံစားရပေမယ့် ဘယ်နေရာမှာ ဆုံဖူးပြီး ဘယ်သူ ဘယ်ဝါမှန်းပင် မသဲကွဲချေ။

အဲဒီနောက်တော့ စာရေးဖို့ ဘယ်လိုမှ အာရုံစူးစိုက်လို့ မရတော့သည့် ဂရေးဟာ Laptop ကလေးကို ပိတ်သိမ်းလိုက်ကာ စိမ်းလန်းစိုပြည်ထဲမှ ထွက်လာခဲ့တော့၏။

Parking လုပ်ထားခဲ့သည့် သူမရဲ့ ကားလေးဆီသို့ လျှောက်အလာမှာ တော့ လုံးဝမယုံကြည် နိုင်စရာအဖြစ်အပျက်က ဆီးကြိုစောင့်စားနေ လေသည်။ ။

"ဟယ်! ဒါက ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ"

ဂရေးရဲ့ ကားနောက်မီးလုံးမှာ ရစရာမရှိအောင် မွမ္မကြေကွဲရှနေတာ မို့ ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားမိ၏။

ဘုရားရေ! သွားပါပြီ၊ ဖေဖေထံမှ အမြတ်တနိုးရရှိခဲ့သော ဒီကား လေးဟာ ဂရေးအတွက် ဘယ်လိုမှ အဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့် အမွေအနှစ် တွေထဲက တစ်ခုသောအရာဖြစ်သည်။ ။

မော်ဒယ်ဘယ်လောက်နိမ့်နိမ့်၊ အင်ဂျင်ဘယ်လိုဖောက်ဖောက် လဲမ ပစ်ရက်နိုင်စွာ မြတ်နိုးခဲ့ လေသမျှ အဘယ်သို့သော လူရမ်းကား၏ လ က်ချက်နှင့် ယခုကဲ့သို့ မရှုမလှဖြစ်သွားရပါလိမ့်ဟု ဒေါသဖြစ်နေစဉ်မှာ ပင် ...

"ဒါ၊ ခင်ဗျားကားလား"

ဟူသော ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ ဩရှရှအသံကြောင့် ပခုံးပေါ်မှာ အုပ်အုပ်ဝဲဝဲလေး ရှိနေ သည့် ဆံပင်တွေကို လွင့်ခနဲဖြစ်သွားအောင်ခါရ င်း လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ။

"ဟင်!"

အံ့ဩခြင်းကြောင့် ဂရေးရဲ့ နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာက ခပ်ဟဟပွင့်အာသွား ခဲ့ပြီး မျက်ခုံးနှစ်ဖက်ကို လည်း ခပ်မြင့်မြင့် ပင့်ချီမိရက်သားဖြစ်သွားရ လေသည်။ ။

ဂရေးသည် ကားသော့ကိုင်ထားသောလက်ကို ဂျာကင်အင်္ကျီအိတ်ထဲ ထိုးသွင်းလျက် သူ့ကို သာ မျက်လုံးအပြူးသားနှင့် ငေးနေပြီး ဘာစကား တစ်ခွန်းမှ မပြောနိုင်။

တိုက်ပဲတိုက်ဆိုင်လွန်းပါသည်။

စောစောက ဂရေး အသည်းအသန်ငေးမောရှာဖွေခဲ့ရသောသူဟာ ယခုတော့ ဂရေးရှေ့မှာ နီမြန်းမြန်း ညိုပုပ်ပုပ်မျက်နှာနှင့် ရောက်ရှိနေ လေပြီ။

မကြာခင်ကမှ စိတ်နှလုံးမချမ်းမြေ့ဖွယ် အဖြစ်အပျက်တွေနဲ့ ကြုံလာ ခဲ့ရမှန်းသိသာစွာ သူ့မျက်နှာက ဘာကိုမှ အလိုမကျသလို မှုန်မှ ငြင်းပုပ်သိုးလျက်ရှိ၏။

"ဒါ၊ ခင်ဗျားကားလားလို့ မေးနေတာ၊ ကျွန်တော့်ကားနဲ့ တိုက်မိလို့ မီးခွက်ကွဲသွားတယ်၊ ဟိုမှာ "

ဂရေးရဲ့ ခဲပုပ်ရောင်ကားလေးဆီ မေးဆတ်ပြလျှက် ဂျစ်ကန်ကန် မာ ကျောကျောပြောလိုက် သော သူ့အသံကလည်း ဘာကိုမှ စိတ်မရှည်သ လိုပင်။

"သိတယ်၊ ကိုယ်တွေ့ပြီးပြီ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ"

စူးနစ်သည် ခန္ဓာကိုယ်လေး သွယ်လျသေးကွေးသလောက် ဩဇာ အာဏာ ဟန်ပါသလို ဆိုလိုက်သည့်သူမကို ရုတ်တရက် ပြန်စိုက်ကြည့် လိုက်မိ၏။

Sky blue ဂျင်းပန် (နီ) စပို့ရှပ်ဖြူဖြူကို အနက်ရောင်ဂျာကင်နှင့် တွဲဝ တ်ထားကာ ဘဲဥပုံ မျက်နှာလေးကို အုပ်ကွယ်ထားသည့် ဆံပင်အုပ်အုပ် ဖောင်းဖောင်းလေးကြောင့် ကလေးရုပ် မပျောက် ချင်သလိုဖြစ်နေသော

ကောင်မလေးမို့ သိပ်တော့လန့်လောက်စရာမရှိ။

တွေ့စက တအံ့တဩ ပြူးဝိုင်းသွားသည့် မျက်ဝန်းလေးတွေအရ စူးနစ်ကို ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါ မှန်း သတိထားမိသလိုဖြစ်သွားတာကိုလည်း သူရိပ်မိလိုက်၏။ ခုကျမှ လေသံက တင်တင်စီးစီး။ အရမ်းကြီးဒေါသမဖြစ်ပေမယ့် သူ့ကားအတွက် နှမြောတသသလို စိတ်မကောင်းသလို ဖြစ်နေပုံ လည်း ရ၏။

"ဘယ်လိုဖြစ်တယ်ဆိုတာ ပြန်ပြောပြတော့ရော ဘာအကြောင်းထူးလာမှာ မလို့ လဲ၊ ဒီအတွက် ဘယ်လောက်လျော်ရမလဲဆိုတာပဲ ပြောပါ"

သူ့စကားအဆုံး ကားကိုငဲ့ကြည့်သလိုနှင့် မျက်နှာလွှဲရင်း ဂရေးမျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်မိ သည် ။

ဒီယောက်ျားဟာ နဂိုကတည်းက စိတ်ဆတ်မာကျောသူတစ်ယောက်ပဲလား။ ခုနကိစ္စကြောင့် ပဲ လူတစ်ဖက်သားကို ထိမထင်ဖြစ်နေသလားဆိုတာ စိတ်ထဲမှာ ဒွိဟဖြစ်လာသည် ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ရဲ့ စိတ်ကို မထိန်းချုပ်ဘဲ ပေါက်ကွဲပစ်လိုက်ဖို့ ဂရေးရဲ့ ကားနောက်မီးကတော့ ဓားစာခံမဖြစ်သင့်ဘူး မဟုတ်လား။

စူးနစ်သည် မီးခွက်ကွဲသွားသော ကားပိုင်ရှင်ကောင်မလေးကို ကြည့်ရင်း စိတ်ထဲတွင် ထူးဆန်းသလိုကြီး ခံစားလာရလေသည် ။

ဘယ့်နှယ်၊ ကားမီးခွက်ကြီးကွဲသွားတာတောင် စိတ်ဆိုးဒေါသသံ ထွက်ဟန်မပြဘဲ စူးနစ် ကိုသာ ကရုဏာသက်သလို ဘာလိုလိုပုံစံနှင့် ကြည့်နေတာမို့ မနေတတ်လောက်အောင်ပင် စိတ်ကသိ ကအောက်ဖြစ်လာမိ၏။

"ကျွန်တော် အချိန်မရဘူး၊ ခင်ဗျားကားအတွက် ဘာလိုလုပ်ပေးရမ

လဲဆိုတာပဲ ပြောပါ"

ခပ်ဆတ်ဆတ်ပြောလိုက်တဲ့ စကားအဆုံး ဂရေးခေါင်းမောကြည့်လိုက်သည်။ ။

မည်သို့ဆိုစေ သူ့ဘက်က တမင်တကာပဲလုပ်လုပ် မတော်တဆပဲဖြစ်ဖြစ် အသက်ညှာဆုံး ဆုံးဖြတ်စီရင်ဖို့ တော့ ဂရေးကြိုတင်တွေးစပြီးဖြစ်ပါသည်။ ။

ဘာကြောင့်မှန်းတော့မသိ၊ သူ့ကို အလိုလိုနေရင်းပင် စာနာဖေးမချင်နေမိလေသည်။ ။

"ကားမီးခွက်လဲဖို့ ကိုယ့်ဘာသာလုပ်လိုက်ပါ့မယ်၊ ဘယ်လောက်ကုန်ကျမယ်ဆိုတာတော့ ကိုယ်လည်း မမှန်းတတ်ဘူး"

"အဲဒီတော့"

ဂရေးနားထင်စပ်ကို လက်ညှိုးကလေးနှင့်ကုပ်ခြစ်ကာ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲဟူသည့် သဘောနှင့် သူ့မျက်နှာဆီ ဖျတ်ခနဲ မော့ကြည့်လိုက်သည်။ ။

မာကျောကျော ကြွပ်ဆပ်ဆပ်ပုံပေါက်ပေမယ့် သူက အင်မတန် လိမ္မာပါးနပ်ကာ သိလွယ် မြင်လွယ်သူလည်း ဖြစ်သည် ထင်။

"ဒီလိုလုပ်ပါလား၊ ဒီမှာ ကျွန်တော့်လိပ်စာကတ် ယူထားလိုက်၊ ခင်ဗျားကားကိုပြင်ပြီးရင် ကျွန်တော့်ကို ဖုန်းဆက်လိုက်။ ကျတဲ့ ငွေကို ရှင်းပေးပါ့မယ်"

"အင်း၊ အဲဒါအဆင်ပြေမယ်ထင်တယ်"

ဂရေးစကားအဆုံး သူက wallet ထဲမှ ကတ်ပြားလေးတစ်ခုကိုထုတ်

ကာ လှမ်းပေးပါသည်။ ။

ဂရေ ကတ်ပေါ်က သူ့နာမည်နဲ့ လိပ်စာကို ဖတ်ကြည့်လိုက်သည်။ ။

စူးနစ်ဆိုပါလား ..

ဒါဆိုသူက ...

ဂရေ မျက်ခုံးလေးပင့်ရင်း တအံ့တဩမော့ကြည့်တော့ ..

"ကျွန်တော့်ကို ခင်ဗျားသိချင်သိမှာ ပါ။ မီးခွက်လဲလို့ ပြီးရင်သာ အဲဒီ
ထဲက နံပါတ်အတိုင်း ဖုန်းဆက်လိုက်ပေါ့"

ဟု ဆိုကာ သူ့ကားရှိရာသို့ ခြေလှမ်းခပ်ကျဲကျဲနှင့် ထွက်သွားလေ
တော့၏။

ကားပေါ်တက်ကာ ထိုနေရာမှ ဝေါခနဲကွေ့ဝိုက်မောင်းထွက်သွားတဲ့
အထိ ဂရေ ငေးမော ငြိမ်သက်ရင်းကျန်ခဲ့၏။

စူးနစ်ဆိုတာအစောကြီးကတည်းက ဘာလို့ မမှတ်မိခဲ့ပါလိမ့်။ သူက
လူငယ်တွေကြားမှာ ရေပန်းစားသော အနုပညာရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်သ
လို ဂရေကိုယ်တိုင် သဘောကျချီးမွမ်းခဲ့ရသည့် Dancer တစ်ယောက်လ
ည်း ဖြစ်သည်။ ။

စူးနစ်ဆိုတဲ့ နာမည်နှင့်တွဲကာ ထင်ရှားကျော်ကြားခြင်းမရှိခင်ကတ
ည်းက Barbarian ဆိုတဲ့ အဖွဲ့လေးထဲမှာ သူ့ကိုသတ်ထားအမှတ်ရစွာ ရှိ
ခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ ။

တကယ်ဆို သူ့ကို ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ ရင်းနှီးနေပြီးသားရယ်။

ဘုရားစူးရစေ့၊ စူးနစ်ဆိုတဲ့ ကောင်လေးကို ဒီလိုအသည်းကွဲတစ်ခန်း
ရပ်ဇာတ်လမ်းထဲမှာ ကရုဏာသက်ဖွယ် မြင်တွေ့ရလိမ့်မယ်လို့ ဂရေ

လုံးဝကိုမထင်ခဲ့။

ဒါ့အပြင် ထိုအသည်းကွဲသမားက ကမူးရှူးထိုးနိုင်စွာ ဂရေးရဲ့ ကား
မီးခွက်ကို ပစ်စလက်ခတ် ကြီး ကွဲကြေစေမယ်လို့ လည်း ကြိုမတွေးခဲ့။

တိုက်ပဲတိုက်ဆိုင်လွန်းတယ် စူးနစ်ရယ် ...

တကယ်တော့ ကိုယ်က မင်းကို ...
